

Rittende Møde.

Lørdagen den 1ste December 1894, Kl. 1 1/2.

Protokollen fra forrige Møde blev oplæst og vedtaget.

Formanden: Fra Folketingets Formand har jeg ved Skrivelse af Gaars Dato, saaledes som i Gaar bebudet, erholdt oversendt „Forslag til Lov om Optagelse af et Statslaan i Udlandet og om Ombytning af 3 1/2 pCt.s uopsigelige Statsobligationer med 3 pCt.s Obligationer“, som det er vedtaget af Folketinget, med Anmodning om at forelægge det her. Eksemplarer af Forslaget ere omdelte, og Forelæggelsen sker herved. Lovforslaget staar jo paa vor Dagsorden for i Dag.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Optagelse af et Statslaan i Udlandet og om Ombytning af 3 1/2 pCt.s uopsigelige Statsobligationer med 3 pCt.s Obligationer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Formanden: Ifølge Forretningsordenens § 44 udtræves Tingets Samtykke til Sagens Foretagelse. Hvis ingen udtaler sig derimod eller forlanger Afstemning, vil jeg anse dette Samtykke som meddelt uden Afstemning.

Det. Hansen: Jeg agter at stemme imod Sagens Foretagelse.

Formanden: Afstemning vil da finde Sted.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges det med 39 Stemmer mod 2, at Sagen skulde foretages.

Lovforslaget fattes da under Forhandling.

Finansministeren (Lüttichau): I det jeg tager Ordet for til det høje Ting at anbefale Lovforslaget om Optagelse af et nyt Statslaan og om Konvertering af en Del af Statsgælden, skal jeg tillade mig at gøre Rede for de Betragtninger, som have ført Regeringen til at forelægge dette Lovforslag. Den Hovedbetragtning, der i saa Henseende har gjort sig gældende, er da den formentlige Usikkerhed af at nedbringe Rentefoden her i Landet yderligere, Usikker om at forhøje Pengemarkedet med rigeligere og større Kapitalmidler for derved at lette Ombytningen i sin Helhed og navnlig, som jeg tillod mig at anføre, for derved at forsøge at bringe Rentefoden nedad, altsaa at gaa videre i samme Retning og i samme Månd, som det skete ved den første og vellykkede Konvertering i Henhold til Lov af 12te November 1886. Jeg antager, at alle, der maatte dele Usikker om saaledes at virke hen til en Nedsættelse af Rentefoden, og som ogsaa er af den Anskuelse, at der derigennem opnaas et Gode, der kan opveje de Ulemper, som uægtelig ere knyttede til en saadan Bevægelse, og som ere lige saa uimodsigelige som Nyttedevirningerne, ville slutte sig til det foreliggende Lovforslag. Det er bitterligt, at der i den vestlige Del af Europa er en lavere Rentefod gældende end i den østlige Del af samme Verdensdel, og det har længe været et Usikker hos en stor og indflydelsesrig Del af Forretningsverdenen her, at nogle af de Goder, som følge med den større og rigeligere Pengemængde og navnlig da med en lavere Rentefod, ogsaa maatte blive Landet her tilbede. Denne Bevægelse har altsaa ogsaa været medvirkende til at foranledige dette Lovforslags Fremkomst, og jeg gaar ud fra, at det er bitterligt, at den forrige Konvertering for en stor Del var begrundet i den samme Anskuelse. — Det har da ogsaa vist sig i det andet Ting ved de Afstemninger, der gik ud paa at godkende Loven i sin Helhed, at de Betragtninger, der knyttede sig til de Usikker, som jeg nu har omtalt, forenede sig i en Enstemmighed, som har givet Forhandlingerne derne deres Særpræg, trods de Uoverensstemmelser, som kunne være med Hensyn til Enkeltheder og da navnlig med Hensyn til de Sidebetragtninger, der kunne gøres gældende paa enkelte Omraader, som ikke berøre Sagens Helhed.

Det er klart, at der ved Siden af denne indrette og for mig overvejende Nytte, et saadant Lovforslags, en saadan Foranstaltningens Gennemførelse kunde have for hele Pengemarkedet og derigennem for Udviklingen i Landet, ogsaa kan opnaas en direkte Nyttedevirning, som dog i sin Helhed maa betegnes